

בא ראה, כיון שאדם עושה תפלות כה, במעשה וברבור, וקיים קשר היחיד, נמצא שעלה ידו מתרקרים עלינוים ותחתוניים. ואנו ארכיה האדם להראות עצמו, כאשר שיטים תפלה עצמה, כאלו נפטר מן העולם, שהרי נפרד מעץ החיים וכגון רגליו לאותו עץ המות, שהחזר לו פקדונו, כמו שנאמר (בראשית ט) ויאסף רגליו אל המטה, שהרי הודה על חטאיו והחפלו עליויהם.

עכשו ציריך להתבסס לאותו עץ המות, ולנפלו ולומר אליו, אליך ה' נפשי אשא. בהתחלה נטמי לך בפקדון. בעת שקשורתך את היחור וعشיתך מעשה ודברו בראיו והודיעתי על חטאיך, הרי נפשך מסרתי לך בוראי.

ויראה אדם עצמו כאלו נפטר מהעולם, שנפשו מסר למקום המות הנה, משום לכך אין בו ואעו, שראו עץ החיים הוא, וזה עץ המות הוא. וזה בא להשמעינו, שסוד הדבר מה בא להשמינו סוד הדבר - שיש חטאים שלא מתקפרים עד שנפטר האדם מהעולם, זהו שפטות (ישעה) אם יכפר העון הנה לכם עד תקפותן. וזה במנע עצמו וראי למות ומסר נפשו למקום זה, לא בפקדון כמו בלילה, אלא כמו שנפטר מהעולם ונדי.

והקונן זה ציריך בכנות הלב, ואנו הקדוש ברוך הוא מרחם עליינו ומכפר לו על חטאינו. אשרי האיש שידע לפתחו ולעابر לרבותו ברצון ובכנות הלב. אווי למי שבא לפתחו לרבותו בלב רחוק, ולא ברצון, כמו שנאמר (תהלים ע) ויפתו ה' בפיהם ובלשותם יקכו לו ולכם לא נכוון ויפתו ה' בפיהם ובלשותם

הא חזי, כיון דבר נש עביד צלotta בגונא דא, בעבדא ובמלולא, ורקשר קשור אשתכח דעת יהה מתפרקן עלאין ומתקאין. כדין בעי היה לבר נש לאחוזה גריםיה, בתור דסימ צלotta בעמידה, אבלו אסתperfן מן עולם, דקה אסתperfן מן אילנא דחזי, ובניש רגליו לגבי ההוא אילנא דהדר ליה פקדוניה. כמה דעת אמר (בראשית ט) ויאסוף רגליו אל המטה. דקה אודיבחטאו, וצלי עלייהו.

השתחא בעי לאתבנשא לגבי ההוא אילנא דמota, ולמנפל, ולימא לגבי אליך יי נפשי אשא. בקדמיה, (דף קכ"א ע"א) יהיבנה לך בפקדון, השטה דקשינא ייחזק, ועבידנא עובדא ומולא כדקה יאות, ואודינא על חטאיך, דה נפשי מסירנא לך ודקאי.

ויהיו בר נש גריםיה באלו פטיר מן עולם, דבנפשיה מסיר להאי אחר דמota, בגין לכך לא אית ביה ואו, דואו אילנא דחזי הוא, והאי אילנא דמota הוא. וזה קא משמעו לנו, דרזא דמלחה, (שא קא משמעו לנו רזא ומלה) דאית חוביין דלא מתקפרן, עד דאסתperf בר נש מעולם, דקה הוא דכתיב, (ישעה כב) אם יכופר העון הנה לכם עד תקפותן, והאי יהיב גריםיה ודקאי למota, ומסיר נפשיה להאי אחר. לאו בפקדון בא מה בלילה, אלא כמאן דאסתperf מן עולם ודקאי.

ותקונא דא בעי בכונא דלאו וכדין קדשא בריך ה' מרחם עליוי, ומכפר ליה לחוביה. זפאה הוא בר נש דיע למתפי ליה, ולמפלח למאריה, ברעotta ובכונא דלאו. ווי ליה למאן דעת למתפי למאריה, בלבא רחיקא, ולא ברעotta. כמה דעת אמר (תהלים עח)